

Tóm tắt Chuyện người con gái Nam Xương

Hướng dẫn tóm tắt tác phẩm Chuyện người con gái Nam Xương, một số bài tóm tắt hay và ngắn gọn nhất Chuyện người con gái Nam Xương của Nguyễn Dữ.

Đề bài: Tóm tắt tác phẩm "*Chuyện người con gái Nam Xương*" của Nguyễn Dữ

Tóm tắt ngắn gọn nhất Chuyện người con gái Nam Xương

Vũ Nương tên thật là Vũ Thị Thiết quê ở Nam Xương là người con gái thùy mị, nét na, tư dung tốt đẹp nên Trương Sinh đem lòng yêu mến bảo mẹ đem trăm lạng vàng cưới nàng làm vợ. Biết chồng có tính đa nghi Vũ Nương luôn giữ gìn khuôn phép ăn ở đúng mực. Đất nước có chiến tranh, Trương Sinh đi lính, Vũ Nương ở nhà sinh con và nuôi con, chăm sóc mẹ già. Mẹ Trương Sinh nhớ thương con mà ốm, Vũ Nương hết lòng chăm sóc tận tình và khuyên lơn. Khi mẹ chồng chết, Vũ Nương lo ma chay chu đáo như cha mẹ đẻ. Những tưởng hạnh phúc sẽ đến với nàng nhưng ngày nàng mong đợi là ngày nàng phải chịu một nỗi oan khó rửa sạch. Khi bé con ra mộ mẹ, Trương Sinh tình cờ biết con còn có một người khác mà đêm đêm vẫn đến, về đến nhà chàng mắng chửi thậm tệ và ruồng bỏ đuổi Vũ Nương ra khỏi nhà mặc cho hàng xóm và nàng đã hết sức thanh minh. Vũ Nương uất ức tự tử ở bên Hoàng Giang được tiên rẽ lối trở thành tiên. Ở nhà, đêm tối bóng chàng in trên vách thấy con gọi cha Trương Sinh mới vỡ lẽ ra nỗi oan của vợ thì quá muộn. Ở dưới thủy cung, Vũ Nương luôn hướng về gia đình nhờ sự giúp đỡ của Linh Phi và Phan Lang (người cùng làng), Vũ Nương được Trương Sinh lập đàn giải oan ở bên Hoàng Giang. Sự trở về của nàng vô cùng lộng lẫy lúc ẩn lúc hiện rồi biến mất.

Một số bài tóm tắt hay và đủ ý của học sinh lớp 9

Bài tóm tắt 1: Tóm tắt chi tiết tác phẩm *Chuyện người con gái Nam Xương*

Vũ Thị Thiết quê Nam Xương xinh đẹp, nét na. Trương Sinh cùng làng, mến vì dung hạnh xin mẹ đem trăm lạng vàng cưới về. Biết tính chồng đa nghi, nàng giữ gìn khuôn phép không để xảy ra thất hòa.

Cuộc sum vầy chưa được bao lâu thì Trương Sinh phải tòng quân đi đánh giặc Chiêm. Trong ngày đưa tiễn, Vũ Nương rót chén rượu đầy đưa cho chồng và nói chỉ mong ngày chồng trở về mang theo hai chữ bình yên.

Chồng ra lính được một tuần thì Vũ Nương sinh được đứa con trai đặt tên là Đản. Nửa năm đã trôi qua, bà mẹ chồng già yếu, buồn lo rồi đau ốm. Nàng hết lòng săn sóc cơm

Tóm tắt Chuyện người con gái Nam Xương

cháo thuốc thang, ngọt ngào khôn khéo khuyển lơn. Bệnh mỗi ngày một nặng, mẹ chồng qua đời, nàng vô cùng thương xót, mọi việc ma chay tế lễ, nàng lo liệu như đối với cha mẹ mình.

Qua năm sau giặc tan, Trương Sinh được trở lại nhà, con vừa học nói. Chàng bế con đi thăm mồ mẹ, đứa trẻ không chịu và quấy khóc. Nghe Trương Sinh dỗ dành, con ngây thơ nói: "Thế ra ông cũng là cha tôi ư? Ông lại biết nói, chứ không như cha tôi trước khi chỉ nín thin thít". Nghe Trương Sinh gạn hỏi, đứa bé lại nói: "Trước đây, thường có một người đàn ông, đêm nào cũng đến, mẹ Đản đi cũng đi, mẹ Đản ngồi cũng ngồi, nhưng chẳng bao giờ bế Đản cả".

Vốn có tính ghen, nghe con nói, Trương Sinh đinh ninh là vợ hư. Chàng la um lên cho hả giận. Vợ khóc lóc, chàng càng mắng nhiếc đuổi đi. Trước cảnh binh rơi trâm gãy, Vũ Nương tắm gội chay sạch, ra bến Hoàng Giang, ngửa mặt lên trời mà than, mong thần sông linh thiêng chứng giám. Nàng nguyện, nếu đoan trang, trinh bạch xin được làm ngọc Mị Châu, làm cỏ Ngu Mĩ; nhược bằng lòng chim dạ cá, lừa chồng dối con thì xin làm mồi cho tôm cá, làm cơm cho diều quạ, ...

Vũ Nương nhảy xuống sông tự tử. Chẳng bao lâu sau, một đêm vắng vẻ, ngòi dưới đèn khuya, bỗng đứa con chỉ chiếc bóng in trên vách mà nói rằng: "Cha Đản lại đến kìa!" Lúc bấy giờ Trương Sinh mới thấy nỗi oan của vợ.

Lại nói chuyện Phan Lang người cùng làng, làm đầu mục ở bến đò Hoàng Giang. Một đêm chiêm bao thấy người con gái áo xanh đến xin tha mạng. Sáng dậy người phường chài đem biếu một con rùa mai xanh. Phan chợt nghĩ đến chuyện mộng bèn đem thả con rùa ấy. Chẳng bao lâu, dưới thời Khai Đại nhà Hồ, giặc Minh sang cướp nước ta. Nhiều người sợ hãi chạy trốn, thuyền bè bị đắm, chết đuối đầy sông trong đó có Phan Lang, xác dạt vào động Rùa ở hải đảo. Linh Phi là vợ vua Nam Hải chợt nhìn thấy, bèn nói: "Đây là vị ân nhân cứu sống ta thuở xưa". Linh Phi lấy khăn dẫu mà lau, thuốc thần mà đổ, một chốc sau Phan Lang hồi sinh.

Linh Phi rước Phan Lang vào cung nước, mở tiệc lớn ở gác Triều Dương để đãi ân nhân. Trong bữa tiệc có nhiều mỹ nhân quần áo thướt tha, tóc búi xể, trong đó có một người chỉ điểm qua son phấn trông rất giống Vũ Nương. Tiệc xong, người đàn bà ấy đến gặp Phan Lang. Vũ Nương nói lại tình cảnh mình được các nàng tiên trong cung nước thương tình mà cứu sống. Nghe Phan Lang nhắc lại cố hương, mồ mả tiên nhân ... Vũ Nương khóc ...

Hôm sau Linh Phi lấy một cái túi bằng lụa tía, đựng mười hạt minh châu, sai xứ Xích Hồn đưa Phan ra khỏi nước. Vũ Nương cũng gửi Phan chiếc hoa vàng đưa về cho Trương Sinh và lập đàn giải oan, đốt cây đèn thần trên bến Hoàng Giang thì nàng sẽ trở về.

Tóm tắt Chuyện người con gái Nam Xương

Nhận được chiếc hoa vàng, Trương Sinh thốt lên: "Đây quả là vật dụng mà vợ tôi mang lúc ra đi ...". Trương Sinh lập đàn tràng, đốt cây đèn thần ba ngày đêm trên bến Hoàng Giang. Vũ Nương đã hiện về, ngồi trên một chiếc kiệu hoa, theo sau có năm mươi chiếc xe cờ tán, vồng lọng rực rỡ đầy sông. "Đa tạ tình chàng, thiếp chẳng trở về nhân gian được nữa...". Tiếng Vũ Nương vọng vào, bóng nàng loang loáng mờ dần rồi mất hút.

Bài tóm tắt 2:

Truyện kể về Vũ Thị Thiết hay còn gọi là Vũ Nương - người con gái Nam Xương, tính tình thùy mị nết na, tư dung tốt đẹp. Trương Sinh cảm mến xin mẹ cưới về làm vợ. Nhưng cuộc sum vầy chưa được bao lâu thì gặp phải thời chinh chiến, Trương Sinh phải đi lính, Vũ Nương lúc ấy đang mang thai. Khi chồng đi xa, nàng ở nhà phụng dưỡng mẹ chồng già yếu và sinh con trai đặt tên là Đản. Mẹ chồng vì quá nhớ mong con mà sinh ốm, nàng hết lòng chăm sóc nhưng chẳng may mẹ qua đời, nàng lo ma chay chu tất như chính cha mẹ đẻ của mình. Giặc tan, Trương Sinh về nhà biết tin mẹ mất thì rất buồn khổ. Chỉ vì câu nói ngây thơ của con trẻ mà chàng đã cho rằng vợ mình hư hỏng. Vì quá ghen tuông, hồ đồ mà chàng xử sự thiếu suy nghĩ, mắng nhiếc đuổi vợ ra khỏi nhà. Uất ức, Vũ Nương gieo mình xuống sông Hoàng Giang tự vẫn. Nhưng nàng lại được các tiên nữ dưới cung nước thương tình cứu giúp. Ở đây nàng đã gặp Phan Lang - người cùng làng. Nàng đã nhờ Phan Lang nhắn gửi với Trương Sinh lập đàn giải oan thì nàng sẽ trở về. Nhưng khi Trương Sinh lập đàn giải oan, Vũ Nương hiện về rực rỡ đầy sông nhưng lại nói lời vĩnh biệt: "Đa tạ tình chàng, thiếp chẳng thể trở về nhân gian được nữa."

Bài tóm tắt 3:

Vũ Nương nết na xinh đẹp. Trương Sinh cưới nàng về. Sau đó, Trương Sinh phải đi lính. Vũ Nương ở nhà chăm sóc mẹ già con trẻ. Bà mẹ vì quá nhớ con buồn rầu mà chết. Nàng ma chay tế lễ chu đáo. Vũ Nương hàng đêm thường chỉ bóng mình trên vách bảo với con đây là cha Đản. Khi giặc tan Trương Sinh trở về đưa trẻ không nhận là cha mình. Nghe nó kể lại Trương Sinh nghi ngờ vợ mình thất tiết, đánh đuổi vợ ra khỏi nhà. Vũ Nương thanh minh không được đành phải nhảy xuống sông Hoàng Giang tự vẫn. Cùng làng có người tên là Phan Lang vì cứu Linh Phi lúc hóa rùa đã được Linh Phi cứu sống, tình cờ gặp Vũ Nương ở thủy cung. Phan Lang trở về trần gian, Vũ Nương gửi theo chiếc hoa vàng cùng lời nhắn Trương Sinh. Biết vợ bị oan Trương Sinh đã lập đàn giải oan bên bến Hoàng Giang. Vũ Nương hiện ra giữa dòng ngồi trên chiếc kiệu hoa đa tạ chàng rồi biến mất.

Tóm tắt Chuyện người con gái Nam Xương

Bài tóm tắt 4:

Vũ Thị Thiết, người con gái quê ở Nam Xương, vừa đẹp người đẹp nét, gả cho Trương Sinh con nhà hào phú nhưng ít học. Chưa bao lâu, Trương Sinh phải đi lính, Vũ Nương ở nhà sinh con đầu lòng, chăm sóc chu đáo và lo ma chay cho mẹ chồng như mẹ ruột. Trương Sinh về, nghe con nhỏ nói không rõ ràng, lại có tính hay ghen từ trước, chàng hiểu lầm vợ phản bội, liền không nghe giải thích mà đánh đuổi nàng đi. Vũ Nương oan không thể giải, liền trẫm mình xuống bến Hoàng Giang, may được Linh Phi cứu giúp làm tiên nữ dưới thủy cung. Sau khi Vũ Nương qua đời, Trương Sinh mới biết, người cha hàng đêm vẫn đến mà con nói là chiếc bóng trên tường nhưng đã quá muộn để nhận ra nỗi oan của vợ, nàng đã không còn nữa. Phan Lang - một người cùng làng, là ân nhân của Linh Phi, một hôm, chàng được Linh Phi tiếp đón ở thủy cung, Vũ Nương đã gặp nhờ chàng gửi cho chồng tín vật. Trương Sinh biết chuyện liền lập đàn trên bến Hoàng Giang cho vợ, Vũ Nương hiện về trong ngày lập đàn nhưng mãi mãi không thể quay trở về.